

Achnaton - Valse profeet en gewelddadig Farao

De Egyptische farao Achnaton was de zoon en opvolger van Amenhotep III en besteedde de troon als Amenhotep IV. Hij regeerde van 1353 tot 1336 vóór Christus. Achnaton was nauwelijks geïnteresseerd in politiek en handel waardoor het Egyptische rijk onder zijn bewind in economisch verval raakte. Hij regeerde per decreet waaronder de bevolking zwaar te lijden had. In die tijd was het gebruikelijk dat de farao's meerdere vrouwen hadden waarvan hij er één tot zijn hoofdvrouw koos waarmee hij zijn rijk regeerde. Nefertete was de uitverkorene. Een zeer mooie, elegante vrouw, die met haar invloed op het harde beleid van Achnaton nog voor enige verlichting zorgde. Dit en haar aanwezigheid bij openbare presentaties leidde ertoe dat zij bij de bevolking een veel grotere populariteit genoot dan de farao zelf. Achnaton hield zich vooral bezig met religieuze vraagstukken. Hij brak met het idee dat er meer goden zouden bestaan. Volgens hem was er slechts één god, namelijk de zon. Deze zonnegod noemde hij Aton. Nadat deze gedachte zich bij hem had geopenbaard veranderde hij zijn naam van Amenhotep in Achnaton, hetgeen in het Egyptisch "Aton welgevallig" betekent. In zijn zesde regeringsjaar stichtte Achnaton de nieuwe regeringszetel "Achet-Aton", ver van de bewoonde wereld in de woestijn. Deze stad, het huidige Tell el-Amarna in Midden-Egypte, stond geheel in het teken van de zonnegod. Deze nieuwe godsdienst stuitte op veel weerstand bij de bevolking en de priesters. De godsdienststrijd die hierdoor ontstond gekoppeld aan het economische verval zorgde, ondanks de invloed van Nefertete, voor de ineenstorting van het Egyptische rijk als grote mogendheid. Na de dood van Achnaton werd de regeringszetel "Achet-Aton" gebruikt als steengroeve. Zijn naam werd verwijderd van de alle bouwwerken en herinneringszuilen en kwam niet meer voor op de koningslijsten. Vanaf dat moment werd hij aangeduid als "de misdadiger van Achet-Aton".